

# Bu Nasıl Özür

– S.Karagöz · 29 Mayıs 2021

## BU NASIL ÖZÜR?

Almanya Dışişleri Bakanı Heiko Maas, yaptığı yazılı açıklamada, Nabibya Hükümetiyle yaklaşık 6 yıllık müzakerelerinin ardından 1904-1908 yıllarında Korgeneral Lothar von Trotha'nın emriyle işlenen vahşetin, soykırım olarak tanınması üzerinde anlaştıklarını açıkladı.

Söz konusu suçu kabul etmeleri ve özür dilemelerinin, suçlarla hesaplaşmak ve geleceği birlikte şekillendirmek için önemli bir adım olduğunu belirten Maas, "Namibya ile ortak tarihimizin en karanlık bölümüyle nasıl yüzleşeceğimiz konusunda anlaşmaya varmayı başardığımız için mutlu ve minnettarım. Almanya'nın tarihi ve ahlaki sorumluluğu ışığında Namibya'dan ve kurbanların torunlarından af dileyeceğiz." ifadelerini kullandı.

Maas, jest olarak 30 yıl içinde kurbanların torunlarını desteklemek için de 1,1 milyar avroluk bir fon oluşturulacağını belirtti.

İyi de nasıl bir katliamdı bu?

Şimdi özetin özeti olarak kısaca anlatayım da bu nasıl bir özürdür siz karar verin!

Yirminci yüzyılın ilk soykırımını Avrupa'dan binlerce kilometre uzakta Afrika'nın güney batı ucunda gerçekleşmişti.

1904-1909 yılları arasında Alman General Lothar von Trotha'nın emriyle gerçekleşen soykırımda bölgeyi sömürgeleştiren Almanya'ya karşı ayaklanan Ova Herero halkının %80'i ve Nama halkının %50'si acımasızca katledilmişti. Olay sadece bununla da sınırlı kalmamıştı sağ kalanlar konsantrasyon kamplarına gönderilirken, öldürülen 100.000 kadar Namibyalının cesedi ırkçı deneyler için gemilerle Almanya'ya taşınmış, soykırımdan kaçabilenler ise Kalahari Çölü'nün kızgın kumlarında aç ve susuz kaderlerine terk edilmişlerdi.

Durun!

Vahşetin de vahşetini okurken mideniz bulanacak "Bu kadar da olmaz!" diyeceksiniz.

Öyle bir vicdansızlık ki

Almanlar çöldeki kuyulara önceden zehir döktüklerinden bu suları içenler zehirlenerek hayatlarını kaybetmişler, yırtıcı kuşlar tarafından parçalanan cesetleri çöl kumları tarafından bu insanlık ayıbını örtmek istercesine derinlere derinlere gömülmüştü.

1884-1915 yılları arasında Namibya'yı sömürgeleştiren Almanya yerli halkın hem topraklarına el koymuş hem de ayaklanan halka soykırımda bulunmuştu.

"İyi de kardeşim; Almanya nireee, Namibya nire? Ne işleri varmış ki oralarda? " diyen şaşkın bakışlarınızı

görür gibiyim.

Peki, sizce ne işleri vardı oralarda?

Temiz kalpli, hümanist arkadaşlarım bu soruma şöyle cevap verebilirler

"Onlar ilkel, geri kalmış zavallı kabilelerdi. Elbette oralara MEDENİYET (!!!) götürmek için gittiler."

Bu maske altında bugün bile aynı cinayetler işlenirken buna inanmak biraz saflık olmaz mı?

Yazının devamında bunun net cevabını bulabileceksiniz.

Bu bölgedeki elmas yataklarını (!!!) kontrol altına alan Almanya bölgenin güvenliği için II. Kaiser Wilhelm'in emriyle Alman İmparatorluğu'nun en iyi birliklerini de bölgeye getirmişti.

Bunun üzerine Almanlara karşı ayaklanan bazı kabileler tamamen ortadan kaldırılırken geri kalanlara da baskı ve zulümle boyun eğdirilmişti.

Bu zavallı insanlar Konsantrasyon Kampları olarak adlandırılan yerlere gönderiliyordu.

Köpekbalığı Adası (The Shark Island) konsantrasyon kamplarının en ünlüsü, adaya götürülenler burada ölüme terk ediliyorlardı.

1904-1909 yılları arasında iyice zalimleşen Alman siyaseti direnişe geçen yerli halkın öldürülmesine, asılmasına, tecavüz edilmesine, topraklarına ve hayvanlarına el konulmasına, konsantrasyon kamplarında ölüme terk edilmesine imkan tanıyordu.

Hayatta kalan biri Köpekbalığı Adası'ndaki vahşeti şöyle ifade etmişti "Almanlar beni adaya gönderdiler. Bir yıl orada kaldım. Yaklaşık 3.500 kişiydik sadece 193 kişi geri dönebildi.

3.307'si adada öldü."

Bittimi?

Hayır!

Şimdi duyacaklarınız belki sizi de insanlıktan çıkaracak; bunu yapabildiklerine inanamayacaksınız.

Adaya götürülenlerin yaptığı angarya işlerin başında daha önce orada ölenlerin cesetlerindeki kafatası gibi belli kemikleri etlerinden sıyrarak temizlemek vardı!

Temizlenen kafatasları bilimsel(!!!) araştırma yapmak amacıyla Alman üniversitelerine gönderilmekteydi.

Bütün bunlar yetmezmiş gibi Almanya'ya taşınan kafatasları ve kemikler Alman üniversitelerinde bilim adamlarının ırkçı deneylerinde kullanılmıştı.

Bu Bilim adamlarından biri de Aryan ırkının üstünlüğünü teorik olarak ispatlamaya çalışan Eugen Fischer'di.

Bu kemiklerin Almanya'ya taşınmasını isteyen de oydu. Namibya'da yerli halk üzerine yaptığı deneylerden sonra kaleme aldığı çalışmaları daha sonraki yıllarda Adolf Hitler de okumuş ve kimbilir ne düşünmüştü.

Sürecin sonunda Ova Herero ve Nama halklarının temsilcileri Almanya hükümeti ve parlamentosuna diyalog çağrısı yaparak bu soykırımın resmi olarak tanınmasını ve Ova Herero ve Nama halklarından bağışlanma istenmesini talep etmişler, ayrıca Berlin ve Freiburg üniversiteleri bünyesinde tutulan ve çeşitli müzelerde sergilenen Atalarına ait kemiklerin iadesini de talep etmişlerdi.

Ova Herero ve Nama halkının önde gelenleri atalarının kemiklerini toprağa gömmeden ruhlarının huzur bulamayacağı inancındaydılar.

İşte bütün bu girişimler neticesinde Almanya dedi ki

"Tamam kardeş biz bir eşşeklik yaptık! Alın şu paraları ve artık bu işin peşini bırakın!

Tamam özür de dileriz sorun yok!

Tamam kemikleri de veririz dert etmeyin! "

Şimdiiii....

Bir insan olarak düşünüyorum da ben Namıbyalı olsaydım ne bu özü ne de bu parayı asla kabul etmezdim.

Onlar da öyle yaptılar zaten!

O paralar zaten onların topraklarından çıkarılan altınların yani onların paraları!

Ya aldıkları canlar?

Dünyanın gözünün içine baka baka bunu hatırlatıp sonra da vicdandan ahlaktan söz etmek nasıl bir ruhsuzluktur bir bana anlatsın!

Bugün hala kendinizden kilometrelerce uzaktaki insanlara MEDENİYET, ÖZGÜRLÜK, EŞİTLİK, HAK, HUKUK, ADALET GÖTÜRÜYORSUNUZ YA!

İSTEMİYORUZ KARDEŞİM! İNSANLARI RAHAT BIRAKIN?

YERE BATSIN SİZİN BU MEDENİYETİNİZ!!!

Saygılarımla

Sebahat Karagöz